

215

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 26 kwietnia 1963 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Czarny Bryńsk” jezioro śródlądowe o powierzchni 11,34 ha, położone w gromadzie Górzno, w powiecie brodnickim województwa bydgoskiego, które, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1951—1960 r., stanowi pododdział „2” w oddziale 157 w Leśnictwie Buczkowo Nadleśnictwa Ruda. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:5.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

2. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych stanowiska kłoci wiechowatej oraz innych roślin torfowiskowych.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) zmiana stosunków wodnych bez uzyskania pozwolenia wodno-prawnego, wydanego przez właściwy do spraw gospodarki wodnej organ prezydium rady narodowej w

porozumieniu z organem do spraw ochrony przyrody prezydium wojewódzkiej rady narodowej; zmiana stosunków wodnych w rezerwacie przyrody może nastąpić tylko w wypadku, gdy nie spowoduje ona zasadniczej zmiany w biotopie,

- b) połów ryb sprzętem ciągnionym, z wyjątkiem przeprowadzenia jednorazowego połowu pod lodem,
- c) zbiór ziół leczniczych lub przemysłowych oraz innych roślin lub ich części.
- d) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- e) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- f) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- g) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *R. Gesing*

216

ZARZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR

z dnia 15 maja 1963 r.

w sprawie określenia trybu postępowania — w zakresie przestrzegania prawa probierczego — z przedmiotami z metali szlachetnych sprowadzanymi z zagranicy lub wywozonymi za granicę.

Na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 1962 r. — Prawo probiercze (Dz. U. Nr 39, poz. 173) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w zarządzeniu artykuły ustawy oznaczają artykuły ustawy z dnia 29 czerwca 1962 r. — Prawo probiercze (Dz. U. Nr 39, poz. 173).

§ 2. 1. Przedmiotami z metali szlachetnych w rozumieniu zarządzenia są wyroby z metali szlachetnych oraz półfabrykaty (materiały) dentystyczne.

2. Półfabrykatami (materiałami) dentystycznymi w rozumieniu zarządzenia są: krążki, blachy, druty i łączna dentystyczne oraz paski ortodontyczne.

§ 3. 1. Przedmioty z metali szlachetnych, sprowadzane z zagranicy, przeznaczone do obrotu handlowego w kraju, powinny być zgłaszane do urzędu probierczego w celu zbadania i ocechowania.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy sprowadzanych z zagranicy przedmiotów z metali szlachetnych, zwolnionych od obowiązku badania i cechowania przez urzędy probiercze na podstawie art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1 i art. 8 ustawy.

§ 4. Obowiązek zgłoszenia, o którym mowa w § 3 ust. 1, ciąży na przedsiębiorstwach handlu wewnętrznego, rozprowadzających sprowadzone z zagranicy przedmioty z metali szlachetnych do jednostek handlu detalicznego.

§ 5. 1. Przedmioty z metali szlachetnych sprowadzone z zagranicy i podlegające obowiązkowi badania i ocechowania, jeżeli odpowiadają jednej z prób ustalonych w trybie art. 5 ustawy, zaopatrywane są przez urzędy probiercze w cechy probiercze.

2. Przedmioty z metali szlachetnych, o których mowa w ust. 1, jeżeli nie odpowiadają najniższej próbie ustalonej dla danej kategorii wyrobów, urząd probierczy zwraca zgłaszającemu po wybiciu na nich oznaczenia „metal” lub „met”.

§ 6. 1. Przedmioty z metali szlachetnych wytwarzane w kraju i przeznaczone do wywozu za granicę zwolnione są od badania i cechowania przez urzędy probiercze.

2. Przedmioty wymienione w ust. 1 mogą być wprowadzone do obrotu handlowego w kraju po uprzednim zbadaniu i ocechowaniu zgodnie z przepisami prawa probierczego.

§ 7. Przedmioty z metali szlachetnych przywiezione z zagranicy indywidualnie mogą być badane i ocechowane przez urzędy probiercze, chyba że zachodzi wątpliwość co do legalności ich przywozu; w przypadku takim zgłaszający powinien udowodnić legalność przywozu.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Głównego Urzędu Miar: *W. Wojtyła*

217

ZARZĄDZENIE PREZESA WYŻSZEGO URZĘDU GÓRNICZEGO

z dnia 20 kwietnia 1963 r.

w sprawie ustalenia okręgu ochrony górniczej źródeł wód leczniczych (mineralnych) uzdrowiska Kudowa w województwie wrocławskim.

Na podstawie art. 14, 15 i 16 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. z 1922 r. Nr 31, poz. 254 i z 1928 r. Nr 36, poz. 331) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla uzdrowiska Kudowa zmienia się dotychczasowe postanowienia o okręgu ochrony górniczej i tworzy się tymczasowy okręg ochrony górniczej źródeł wód leczniczych

(mineralnych) w następujących granicach: Począwszy od punktu I położonego na granicy Państwa w miejscowości Czerwna w odległości 1.450 m na północ od wzniesienia „Świński Grzbiet” granica biegnie wzdłuż azymutu 130° (w kierunku południowo-wschodnim) na długości 3.375 m i dochodzi do punktu nr II. Stąd wzdłuż azymutu 183° (w kierunku południowym) na długości 4.500 m dochodzi do punktu nr III, położonego w miejscowości Lewin Kłodzki. Od tego punktu granica biegnie po azymucie 268° (na zachód) na długości 1.175 m i dochodzi do punktu nr IV położonego w miejscowości Jarków. Stąd wzdłuż azymutu 320° (na północny zachód) na długości 4.050 m dochodzi do punktu nr V położonego w odległości 1.925 m od wzniesienia „Wielki Kamień” i 2.050 m od wzniesienia „Czerwona Góra”. Od tego punktu po azymucie 295° biegnie (w kierunku północno-zachodnim) na długości 3.250 m i dochodzi do punktu nr VI położonego na granicy Państwa. Granicę północno-zachodnią okręgu ochrony górniczej stanowi granica Państwa.

§ 2. W obrębie określonego w § 1 okręgu ochrony górniczej wszelkie roboty górnicze, wiertnicze, budowlane, a w szczególności kopanie studzien, prowadzenie prac geologicznych, badanie przydatności gruntów dla potrzeb budownictwa i zagospodarowania przestrzennego oraz wznoszenie wszelkich obiektów i budowli, mogą być wykonywane zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 16 listopada 1960 r. o prawie geologicznym (Dz. U. Nr 52, poz. 303) oraz art. 29 ust. 1 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1961 r. Nr 23, poz. 113) — po uzyskaniu zgody właściwego okręgowego urzędu górniczego. Okręgowy urząd górniczy podejmuje decyzję po zapoznaniu się z opinią przedsiębiorstwa państwowego Uzdrowisko „Kudowa”.

§ 3. W razie napotkania wypływu wód leczniczych (mineralnych) bądź gazów przy prowadzeniu robót wymienionych w § 2, wykonujący bądź zlecający te roboty powinien natychmiast zawiadomić o tym przedsiębiorstwo państwowe Uzdrowisko „Kudowa” i właściwy okręgowy urząd górniczy, a wypływ ten do czasu otrzymania decyzji odpowiednio zabezpieczyć.

§ 4. Eksploatacja wody na skalę przemysłową może być prowadzona po uzyskaniu zgody właściwego organu administracji państwowej po uprzednim uzgodnieniu z okręgowym urzędem górniczym.

§ 5. W określonym w § 1 okręgu ochrony górniczej wydziela się ścisły okręg ochrony górniczej o następujących

granicach: Od punktu nr 1 położonego na granicy Państwa w odległości 2.250 m na zachód od wzniesienia „Świński Grzbiet” i w odległości 2.170 m (na północny zachód) od wzniesienia „Góra Parkowa” granica biegnie (w kierunku wschodnim) po azymucie 83° na długości 850 m i dochodzi do punktu nr 2, skąd skręca na długości 1.580 m po azymucie 130° (w kierunku południowo-wschodnim) i dochodzi do punktu nr 3 znajdującego się na północno-wschodnim zboczu „Góry Parkowej”. Stąd skręca po azymucie 150° (na południowy wschód) na długości 3.280 m i dochodzi do punktu nr 4, znajdującego się pomiędzy miejscowością Dańców i Jeleniów. Od tego punktu skręca po azymucie 235° (na południowy zachód) na długości 1.000 m i dochodzi do punktu nr 5, położonego w miejscowości Jeleniów. Od tego punktu granica biegnie po azymucie 305° (w kierunku północno-zachodnim) na długości 2.500 m i dochodzi do punktu nr 6, skąd azymutem 277° biegnie na długości 2.650 m (w kierunku zachodnim) i dochodzi do punktu nr 7 położonego na granicy Państwa w odległości 2.250 m na północny zachód od wzniesienia „Czerwona Góra”. Od tego punktu granica ścisłego okręgu ochrony górniczej biegnie granicą Państwa i dochodzi do punktu nr 1, tj. do punktu wyjściowego.

§ 6. W wymienionym w § 5 ścisłym okręgu ochrony górniczej:

- 1) zezwala się na wykonywanie wszelkich prac ziemnych do głębokości 2 m, licząc od powierzchni terenu, pod warunkiem zawiadomienia przedsiębiorstwa państwowego Uzdrowisko „Kudowa” w razie stwierdzenia ekshalacji gazów i wycieków wód leczniczych (mineralnych);
- 2) o zamiarze wykonywania prac ziemnych i fundamentowych na głębokości 2—3 m poniżej powierzchni terenu oraz o zauważonych objawach wypływu wody lub gazu w czasie wykonywania tych prac należy zawiadomić przedsiębiorstwo państwowe Uzdrowisko „Kudowa” i stosować się do podanych przez Uzdrowisko zaleceń;
- 3) nie wolno prowadzić prac melioracyjnych, regulacyjnych i inżyniersko-wodnych bez uprzedniego uzyskania zgody właściwego okręgowego urzędu górniczego poprzedzonej opinią przedsiębiorstwa państwowego Uzdrowisko „Kudowa”.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Wyższego Urzędu Górniczego: *T. Lasek*

218

ZARZĄDZENIE PREZESA ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

z dnia 11 maja 1963 r.

w sprawie uznania chałupników wykonujących pracę na rzecz niektórych zakładów handlowych za pracowników w rozumieniu przepisów dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Na podstawie art. 4 ust. 3, art. 77 i art. 116 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) oraz § 3 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Plac z dnia 8 lipca 1960 r. w sprawie określenia, którzy chałupnicy są pracownikami w rozumieniu dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1960 r. Nr 37, poz. 220, z 1961 r. Nr 1, poz. 4 i z 1962 r. Nr 55, poz. 280), zwanego dalej „rozporządzeniem”, w uzgodnieniu z Komitetem Pracy i Plac zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się na warunkach określonych w rozporządzeniu za pracowników w rozumieniu przepisów dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) chałupników wykonujących pracę na rzecz:

- 1) Biur Handlowych „Społem” Związku Spółdzielni Spożyców,
- 2) Powszechnej Spółdzielni Spożyców w Kaliszu.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych: *S. Będkowski*